

22.62x33.62	1/3	6 עמוד	ידיעות אחרונות - המוסף לשבת	19/01/2018	61946635-0
בית חולים ברזילי"ר חזי 17 - 80829					

ביקור ראשון בבית החולים הממוגן באשקלון
שרית רוזנבלום

ד"ר חזי לוי במתחם הממוגן. "זה היה כמו שיפוץ בבית, שנמשך הרבה מעבר למה שתכננת"

לפני הקרקע. מעליהם יהיו מחלקות טיפול נמרץ ילדים ונשימתי, מחלקת ילדים חדשה, שתי קומות של מחלקות כירורגיות ועשרה חדרי ניתוח חדשים, מבהיקים ומתורעשים, שיוצרו באיטליה ומורכבים בארץ על ידי בנאים איטלקים מומחים שהגיעו במיוחד לצורך הפינאלה של הפרויקט. בהמשך, טווח לוי את חזונו, יעברו לפה גם מחלקות "רגילות", כמו עיניים ואורולוגיה. "הבניין הזה נולד משתי סיבות", הוא מסביר. "הראשונה והחשובה הייתה היעדר מיגון הכרחי בפונקציות החשובות ביותר של בית החולים בזמן חירום וטרואומה. בעימותים קודמים נאלצנו לתמרץ כדי שבית החולים ימשיך לפעול, אבל זה לא תקין. אין תחליף ליכוד לת להכיל את כל הפצועים והחולים בזמן עימות, תוך כדי שאתה מגן עליהם ועל הצוות שמטפל בהם. הסיבה השנייה הייתה הצורך לחדש תשתיות כל כך ישנות ומיושנות, שכבר לא התאימו למאה הנוכחית. הבניין החדש ייתן לנו הזדמנות הוגנת לטפל בתושבים כמו שצריך גם בשגרה".

כך נראה, משתתף בספירה לאחור לקראת טקס החנוכה הרשמי, שיתקיים בסוף פברואר במעמד ראש הממשלה. "עבורי זו הגשמת חלום", אומר ד"ר לוי. "מפעל חיים. כולי נרגש כל פעם שאני מסייר פה. במקום המחלקות הישנות פתאום רואים בית חולים עם תשתיות מודרניות וארכיטקטורה יפה, שהחולים שלנו ובוודאי גם הצוות המסור ראויים לה. הבאנו טכנולוגיות מהמתקדמות ביותר בעולם, גם ברנטגן וגם בחדרי הניתוח. אל האגף הזה יצטרף בעתיד גם בניין השיקום החדש שנבנה בסמוך, שתהיה בו בריכה טיפולית גדולה, והרי לך מהפכה. הליכה של מאה מטר בלבד מהמיון הישן, הקטן והרעוע, מקפיצה אותנו עשרות שנות אור קדימה".

בניין חדש, קברים עתיקים

הבניין החדש והממוגן של ברזילי יכלול 280 מיטות לשעת חירום, חדרי מיון למיניהם, כולל מיון ילדים, חדרי טראומה ומכון דימות חדש, כל אלה ישוכנו מתחת

בחדש הבא, באיחור אלגנטי של ארבע שנים מהמועד שבו אמור היה להיפתח על פי התכנון המקורי, ייחנך חדר המיון הממוגן נגד טילים בבית החולים "ברזילי" באשקלון. קצת אחריו, ייפתחו בהדרגה מחלקות נוספות שישוכנו בבניין החדש, סך הכל שש קומות של בטון מזוין, שאמורות להגן על המאושפזים בתרחישי הקיצון הקשים ביותר של מלחמה, כולל לוחמה אטומית, כימית וביולוגית. אם עימות צבאי נוסף בדרום הוא בלתי נמנע, רצוי שיידחה עד ספטמבר, או לכל הפחות עד סוף פברואר. עד אז, מתחייב המנכ"ל, ד"ר חזי לוי, יהיה מערך החירום של בית החולים ערוך לכל צרה. לקראת הדרזליין הקרוב כבר מסיירים במקום בכירי מערכת הבריאות, כדי לעמוד מקרוב על הפלא החדש: בניין שממוגן כולו, מהמסד עד הטפחות, כולל רחבת הכניסה המיועדת לאמבולנסים, נגד טילים – ובחלקו נגד פגיעה ישירה. במקום שוררת אווירה פעלתנית: פה מרביבים, שם מתקנים, כאן כבר מנקים. בית החולים כולו,

27.32x34.24	2/3	7	עמוד	ידיעות אחרונות - המוסף לשבת	19/01/2018	61946633-8
בית חולים ברזילי ד"ר חזי לוי - 80829						

הבניין יכלול 280 מיטות לחירום, חדרי מיון וטראומה ומכון דימות, כולם מתחת לפני הקרקע. מעליהם יוקמו, בין היתר, עשרה חדרי ניתוח שיוצרו באיטליה ומורכבים פה בידי בנאים איטלקים מומחים

"גיוס התרומות עצמו עולה המון כסף. יש מתרימים שאתה צריך לתת להם בונוסים שמנים. פעם עשינו אירוע בארצות הברית. הכסף שגייסנו שם בקושי כיסה את עלות הכיבוד"

שניצב במרכז השטח. גם כשאלו באו על פתרונם בשלום המשיכה הבנייה להתעכב, והפעם בשל קשיים תקציביים, כמו קיצוצים בתקציב הפיתוח של משרד הבריאות והתייקרות חומרי הגלם שנדרשו לבנייה. בגלל העיכובים ירדה לטמיון תרומה של עשרה מיליון דולר שניתנה לצורך הפרויקט. "מה שלקח זמן זה לא הקברים", טוען לוי. "היו כש" לים בתכנון ובעיות עם הקבלן. דברים שהקשו ועשו את הפרויקט כולו מאוד מתוח, קשה ומעצבן. זה כמו שיפוץ בבית, שנמשך הרבה מעבר למה שתכננת. תקופה ארוכה מאוד הייתי כואב וכעוס. היה צריך הרבה נחישות ומידה לא מבוטלת של אופטימיות כדי להאמין שזה ייגמר טוב".

ביקור עיתונאי ראשון באגף הממוגן מגלה שהתוצאה מרהיבה, ככל שאפשר להתפעל ממבנה שנועד לשמש כבית חולים: המרחבים עצומים, דבר שמקל מעט על תחושת הקלטרופוביה הבלתי נמנעת שנגרמת בשל היעדרם הכמעט מוחלט של חלונות מטעמי בטיחות. הצבעים הפסטליים השמחים שחוזרים על עצמם בכל הקומות מאירי עיניים, ומחשבה ניכרת הושקעה בנר חות העתידית של המטופלים, מקירות המפרידים בין המיטות במיון הילדים, עד חדרי משפחות ייעודיים. הים הכחול, שנפרש מרחק כמה מאות מטרים בלבד מהבניין הזה, משלים את התמונה הפסטורלית כל כך, אם שוכחים לרגע לשם מה התכנסנו.

אבל המציאות נוכחת בכל פינה: גם בבניין הגדול והיפה הזה, ואפילו בקומות שנמצאות מעל פני הקרקע, קשה שלא לחוש לעיתים כמו במקלט ענק.

הזקנה במסדרון

בית החולים ברזילי נבנה בשנת 1961 ומעניק שירר תים לאוכלוסייה של כחצי מיליון איש באזור אשקלון, אשרוד, קריית מלאכי, קריית גת, שדרות ועוטף עזה. יש בו כ-650 מיטות, בהן פגייה, טיפול נמרץ כללי ולב, מערך של מחלקות כירורגיות וחמש מחלקות פנימיות. בנוסף משרת המרכז את חיילי צה"ל הפועלים בגזרת עזה. ד"ר לוי (62), כירורג במקצועו, תושב רעות ואב לש" לוושה בנים, הגיע לאשקלון לפני שש שנים כדי לעשות ציונות. במלחמת לבנון הראשונה שירת כרופא גדודי בגדוד הנח"ל שהותקף על ידי פאנטומים של חיל האוויר, שזיהו אותו בטעות ככוח עוי. בתקרית הקשה נהרגו 24 חיילים ונפצעו כ-100. "אני חי את האירוע הזה כל רגע", מספר לוי. "הוא עיצב את תפיסת עולמי כרופא, ולימד אותי על חשיבות החמלה". בתפקידיו האחרונים שירת כקצין רפואה ראשי של צה"ל בדרגת תת-אלוף וכראש מנהל רפואה של משרד הבריאות. היו לו הצעות אחרות, הוא מספר, עליהן ויתר כדי ליישם את האני מאמין שלו במקום שזקוק לו ביותר - בפריפריה.

"הייתי ראש מינהל רפואה והרגשתי על גג העולם", הוא אומר. "כשזה נגמר אמרתי לעצמי: 'זה הזמן לתרום'. בלי לשפוט את קודמי, הגעתי לבית חולים קפוא, מוזנח. ששנים לא השקיעו בו מאומה. החלטתי להפוך את בית החולים על פיו, לאפשר לתושבים רפואה ברמה גבוהה. שינינו את מערכי הבטיחות, ניהול הזיהומים ואיכות הטיי פול. שיפרנו משמעותית את המיקום של ברזילי במדרי האיכות של משרד הבריאות. הורדנו את כמות הזיהומים בצורה משמעותית, בתנאים לא-תנאים של ארבעה חודשים בחדר. הכל בעבודה סיופית ובהרבה אמונה".

חנוכת האגף הממוגן היא נקודת השיא הצפויה בת- נופת הבינוי והפיתוח שהנהיג ד"ר לוי בבית החולים מאז הגיע אליו. אבל האווירה החדשנית והמודרנית שמאפיינת את המבנה החדש עומדת בניגוד מוחלט למצב בשאר חלקי בית החולים. במבנה הממוגן הושקע אמנם סכום עתק, אך הכסף יועד בלעדית לבנייתו ולא חילחל לתפעול השוטף של בית החולים. ימי הסע- רות הבודדים של השבועות האחרונים, והגשם שירד במשורה, הספיקו כדי להציף את המיון הישן וחלק ממחלקות האשפוז, וגרמו נזקים קשים לתשתיות הר- עועות ממילא. החולים נאלצו לצלוח אגמי מים ענ- קיים שנקוו בכניסה למחלקות. באחד מהדרי מחלקת היולדות התמוטטה התקרה בשירותים, ובנס פגעה רק באסלה הריקה תחתיה, ולא ביולדת או בתינוקה.

כבר שנים, מספר לוי, נאבקת הנהלת בית החולים בתקציבים ממשלתיים דלים, ובחוסר עניין כללי, שלא לומר אדישות גמורה, מצד המדינה. כך, למשל, לא ניתן לברזילי רישיון להפעיל אפילו PET-CT, מכשיר הרמיה חיוני, שהוא חלק מהטיפול הבסיסי ביותר בחולי סרטן. גם רכישת ציוד מתקדם נעשית בסיוע, מלא או חלקי, של תורמים.

צוות בית החולים ברזילי באשקלון כבר רגיל לרוץ עם הפגים למרחב המוגן, אבל אחרי שבע שנות תלאות יושק בקרוב האגף החדש - ממוגן נגד טילים, עם קירות בעובי 80 סנטימטר. "זו הגשמת חלום, כולי נרגש כשאני מסייר פה", אומר המנכ"ל, ד"ר חזי לוי. אבל המרכז הרפואי, שמשרת חצי מיליון אזרחים וחיילים בעוטף עזה, עדיין סובל ממחלקות מתפוררות ומתורמים שמעדיפים את תל-אביב שרית רוזנבלום + צילום: שאול גולן

בסוף 2008, המחיש את הצורך הרחוף במיגון בית החו- לים, לאחר שהושבת מפעילות תחת ירי הרקטות מעזה, ונאלץ לפנות את מטופליו למרכזים מרוחקים יותר. "כל הביתנים שיש להם תקרות רביץ מושבתים. בחדרי ניתוח משתמשים רק לפצועים קשה כשאין אפשרות אחרת, כי אין לאן לברוח", תיאר מנהל בית החולים דאז, ד"ר שמעון שרף.

תהליך הבנייה התעכב במשך שנים, בעקבות שלל אירועים משונים. בראשם, פרשת הקברים העתיקים שהי- תגלו בשטח בסקר מקדים של רשות העתיקות, והביאו את סגן שר הבריאות יעקב ליצמן, בקדנציה הראשונה שלו במשרד, לדרוש לשנות את תוואי הבנייה ולהעביר את הבניין הממוגן למיקום מרוחק - בעלות אסטרטגית.

לאחר שהתחדשה הבנייה בהנחיית ראש הממשלה, שהורה להעביר משם את הקברים (לא לפני שמנכ"ל משרד הבריאות דאז, ד"ר איתן חי עם, התפטר במי- חאה על המתרחש), התעכבה הבנייה שוב, הפעם, כך לפחות טען סגן השר ליצמן, בגלל עץ שקמה עתיק

העבודה על הבניין נמשכה שבע שנים ארוכות, או - אם רוצים להסתכל על זה אחרת - 2,457,000 שעות עבודה, שבוצעו על ידי 130 עובדים, בהשקעה אדירה: 550 מיליון שקל, נכון לעכשיו, שכשני-שלישים מהם ניתנו על ידי המדינה ושליש נוסף גויס מתרומות, ועוד היד נטויה. 26 אלף קוב בטון ו-3,800 טון פלדה נדרשו לצורך יציקות הבטון ועמודי התמיכה. שלוש הקומות התחתונות, וכן קומת חדרי הניתוח החיונית, ממוגנות נגד פגיעת טיל ישירה. עובי הקירות ותקרות הבטון בקומות האלה מגיע ליותר מ-80 סנטימטר.

ראשונות ייפתחו קומות המיון והקומות התת-קרקעיות. עד ספטמבר הקרוב, מקווים כאן, יושמשו גם מחל- קת הילדים וחדרי הניתוח. בשעת חירום צפוי המבנה הזה לאכלס כמעט את כל המאושפזים שמצבם לא יאפשר לשלוח לבתי-החם, כמו גם נפגעים חדשים.

ההחלטה על מיגון בתי החולים הסמוכים לאזור העימות הדרומי, בהם ברזילי, התקבלה כבר לפני יותר מעשור, ביוני 2007. מבצע עופרת יצוקה, שהתקיים

61946636-1	19/01/2018	ידיעות אחרונות - המוסף לשבת	עמוד 8	3/3	26.73x33.93
בית חולים ברזילי"ר חזי 17 - 80829					

כשמגיע חייל פצוע בזמן מלחמה, ומתקבל בחדר מיון ממוגן, הוא חייב להיות מטופל גם ברנטגן ממוגן ובחדר ניתוח ממוגן, ומשם לעבור לטיפול נמרץ ממוגן, אחרת אין בזה שום טעם. התחלתי לחזור על הפתחים ולשכך נע. הגעתי עד למשרד ראש הממשלה ולמועצה לביטחון לאומי, נידרתי לבעלי השפעה על כסף שהיה, בחלקו, מיועד לרמב"ם. בסוף קיבלנו שתי תרומות גדולות, וכך סף הזה פלוס סיוע ממשלתי שהוכנס לנו עוד ב'צוק איתן' הצלחנו בכל זאת לבנות את חדרי הניתוח החדשים. זה הדיר שינה מעיניי. כשהגיע הכסף הזה פשוט בכיתי".

מה לגבי גיוס תרומות? כל בתי החולים עוסקים בזה. "אנחנו עובדים על זה, אבל יש קושי עצום בהבאת תרומות לפריפריה. לתורם זה מאוד קסטי לדמיין את השם שלו על בניין באיילוב או בשיבא, אבל כשאני מבקש – הרבה פעמים אומרים לי לא. מה כבר ביקשתי? לעזור לנו למגן את בית החולים שנמצא עשרה קילומטר טרים מעזה? עצם הגיוס עולה המון כסף. יש מתרומים שאתה צריך לתת להם בונוסים שמנים. פעם עשינו אירוע בארצות הברית. הכסף שגייסנו שם בקושי כיסה את עלות הכיבוד".

ובכל זאת, גייסתם עשרות מיליוני דולר מתרומות לבניין החדש.

"הצלחנו גם לגייס תרומות לבנות פגייה ממוגנת חדשה, שתוקם בשנה הבאה, כדי לא לרוץ עם הפגים תחת טילים, כפי שעשינו בשנים האחרונות. אבל תיקון נוקי השטפונות, תשתיות רעועות שקורסות, שיפוץ השיור תים הישנים – כל זה צריך להגיע מהמדינה. אני לא חושב שבית חולים צריך לשפץ מחלקת יולדות מתרומות".

סוגיה נוספת שממתינה קצת לפתרון היא הגדלת כוח האדם שיאכלס את הבניין החדש. כאן, מתברר, לא מדובר רק בכסף. "שטח הבניין החדש שלי גדול פי שבעה מהבניין הקודם", אומר לוי. "צריך לתחזק אותו. ארבע שנים אני מתחנן שיאשרו לי עוד רופאים ואחיות, וכלום לא קרה. בסוף הגעתי עם האוצר לסיכום שהוא פשרה מבחינתי, לתוספת זעומה ביותר, שנדרשת לא רק כדי לתחזק את הבניין, אלא גם כדי לתת בו את הרפואה הנדרשת. אני פותח בעוד חודש ובניתיים עוד לא קרה עם זה כלום".

ועוד לא דברנו על אסותא אשרוד. המתחרה הצפוני, הצעיר והנמרץ, ששוכן שמונה קילומטרים משם, אשר קיבל מהמדינה חיבוק חם בדמות מענק בנייה נדיב של כמיליארד שקל פלוס צ'ופרים שונים, ובראשם מכשור רפואי מתקדם, כמו מאיצים קוויים לטיפול בחולי סרטן, מעבדת צנתורים מתקדמת ומכשירי MRI ו CT חדישים. מברזילי נטל אסותא יותר מ-30 אחיות, 10 רופאים, 15 אחוז מהיולדות ו-10 אחוז מהמבקרים במיון. לא פלא, אם כן, שלוי מסתכל בעיניים כלות ומתלונן שוב ושוב, שה סטנט שהותקן בליבו לפני כמה שנים מתקשה, לעיתים, לעמוד במעמסה.

"הם קיבלו מהמדינה מיליארד שקל, ואנחנו רק 300 מיליון, אבל אין לי מילה אחת רעה לומר עליהם", הוא אומר. "להפך. אני שמח על כל מה שקיבלו, ומברך את תושבי אשרוד על השינוי שצפוי להם. הם בהחלט מהווים דוגמה לאיך צריך בית חולים ציבורי להיראות. המדינה הוכיחה שם שכשהיא רוצה, היא יכולה".

ממשרד הבריאות נמסר בתגובה: "המרכז הרפואי ברזילי נמצא בתנופת התפתחות אדירה, תוך השקעת משאבים עצומה על ידי המדינה, כמו גם מתרומות בהיקף העולה על 600 מיליון שקל בארבע השנים האחרונות. זה המרכז הרפואי שקיבל את ההשקעה הגבוהה ביותר מתקציבי הפיתוח של המשרד, המצומצמים מאוד כידוע. לצד זאת, כל מנהל בית חולים נדרש לעמוד במי סגרת התקציבית אליה התחייב. לגבי מכשירי PET-CT – אלה מוגבלים בחקיקה. במסגרת הסכם בריאות אזורי האחרון נקבע כי יתווספו מכשירים נוספים, והם יוקצו בהתאם לצרכים הלאומיים".

ממשרד האוצר נמסר: "הממשלה הקצתה בשנים האחרונות כחצי מיליארד שקל לשיפור תשתיות בית החולים ברזילי, כולל הקמת מבנה כירורגי חדיש ומרכז ממוגן לרפואה רחופה. בנוסף הוקצו עשרות מיליוני שקלים לפרויקטים מתוכננים כמו מיגון הפגייה. כחלק מההיערכות לפתיחת המבנים החדשים ניתנו לבית החור לים עשרות מיליוני שקלים להצטיידות ולרכישה של ציוד רפואי חדש ומתקדם. בית החולים אף זוכה לתמיכה משמעותית בתקינה ובכוח אדם, כאשר רק בשנה האחרונה סוכם עם בית החולים על תוספת תקינה משמעותית של עשרות עובדים לצורך היערכות לפתיחת המבנים החדשים".

לא יכול להביא מנהלים מהמרכז – כי המשכורות שלו באמוק ואני לא יכול לחרוג מהתקציב. יש לי חזון איך צריך בית חולים להיראות. אבל איך עושים את זה, כשהמקום עצר מלכת?"

האתגר המרכזי שעמו מתמודדים אנשי בית החולים הוא הפגיעה המתמשכת, היומיומית, בציבור החולים. הבעיה, טוען ד"ר לוי, מתחילה בכסיס, בתמהיל האוכלוסיה שיהי שבת החולים מופקר על הטיפול בה, ובבעיות הכריאות הייחודיות לה. "אשקלון היא פריפריה קלאסית. רמת התעסוקה בעיר היא מהנמוכות במדינה, וכך גם רמות ההכנסה. בהיבט הבריאותי יש לזה השלכות שונות, החל מתמותת תינוקות גבוהה יותר מאשר במרכז, ועד תוחלת חיים נמוכה. גם המעקב אחרי מחלות כרוניות כמו סוכרת או איספיקת לב הוא פחות טוב. בכל אלה ניתן וצריך לטפל, לטובת התושבים. תפקידנו, כמנהיגי רפואה ובריאות, להתגבר על תרבות ההונחה הזו.

"אנחנו עושים מה שאפשר, אבל המצב מחייב ויתור רים בלתי פוסקים. השנה נאלצנו לוותר על מחשבים חדשים, ציוד חדש למחלקת עיניים ואפילו אולטרסאונד נוסף למחלקת היריון בסיכון גבוה, שהביקוש אליה בשמיים. ויתרתי על שיפוץ חיוני של מרפאת הריאות והמחלקה ההמטולוגית. זו לא התנהלות שמכבדת בית חולים ציבורי".

התקציבים הדחוקים שמקצה המדינה למערכת הכריאות בכלל ולבתי החולים בפריפריה בפרט, מאשים לוי, אחראים לא רק לרפואה רעה, אלא גם פוגעים באנושיות ובחמלה. "כשאין כסף חייבים לאלתר, וזה מה שאנחנו עושים כל יום. קחי לדוגמה תיקון מפרצת באאורטה (מצב מסכן חיים של התרחבות אבי העורקים שעלול להיקרע – ש"ר). הספרות המקצועית אומרת שרוחב מסוים של האאורטה הבטנית מצביע על סיכון גבוה להתפרצות, ואאורטה שהתפוצצה פירושה מוות. זה בדיוק מה שקרה לאריק איינשטיין ז"ל. אבל תיקון הפגם הזה כרוך בשימוש באביוזר חלופי יקר מאוד, שמעמיד בספק את הרווח מהניתוח ואולי אפילו גורם לכך שהפעולה הזו מתבצעת, בסופו של דבר, על חשבון בית החולים. כשהצינור הראשי בבית מתפוצץ, המים מציפים את הדירה. פה מדובר בדם, ותוך דקות המוח נפגע. כשמגיע חולה בסיכון, אתה חייב לנתח אותו. יש בתי חולים שאומרים לו: 'תבוא עוד ארבעה חודשים', כי זה ידחה את ההוצאה לתקציב השנה הבאה. אני לא מסוגל לקחת את הסיכון הזה".

התורמים הנעלמים

בימים אלה שובר ד"ר לוי את הראש מאיפה מגרדים עוד 100 מיליון שקל כדי לפתור בעיות רחופות. סכום של 35 מיליון שקל כבר הובטח לו לאחרונה על ידי סגן השר ליצמן, הפועל לדבריו רבות לחיזוק הפריפריה, אבל טרם התקבל. הכסף הזה, הוא אומר, דרוש לו להשלמת חדרי הניתוח, לבניית בניין השיקום החדש, שצפוי להיפתח לקראת סוף השנה והיה הראשון באזור הדרום, ולהקמת מחלקה נירולוגית שתטפל, בין השאר, בנפגעי שבץ. עד אז מטופלים החולים הקשים האלה על ידי נירולוגים במחלקה הגריאטרית ובפנימיות.

"כשהגעתי לכאן חדרי הניתוח היו כל כך ישנים, שהיו נכנסים זבובים דרך הדלתות שלהם. הוצאתי כמה מיליונים ועשינו בהם שיפוץ. ועדיין, כשהתחלנו לבנות את הבניין החדש, אמרו לנו: 'אין כסף לחדרי ניתוח'. אבל

מאושפזים במחלקות המיון בברזילי. "זה נראה כמו פיגוע המוני, לא כמו עומס עונתי"

"כולם מדברים על חיזוק הפריפריה, חיזוק הרפואה הציבורית והחובה להעמיד את החולה במרכז. אבל איך אני אמור לחזק את הרפואה הציבורית אם אין לי כסף לטכנולוגיה מתקדמת והחולים שלי מצביעים ברגליים ונוהרים לאסותא תל-אביב? אני שואל את עצמי איפה כל האמירות חוצבות הלהבות על הפריפריה. כשהיה גשם חזק והתחילו ההצפות היינו צריכים פה גונדולות. ככה לא צריכה להיראות רפואה במאה ה-21".

את תוצאות המחסור השיטתי אפשר לראות כאן בכל פינה: במבנים מוזנחים, בשירותים ישנים, בפגייה הצפופה, שעריסת פג נוגעת בה, כמעט, בעריסה הסמוכה. במחלקות עמוסות אדם, שהמסדרונות שלהן צרים מלה כיל את עומס המאושפזים. כל איש רפואה יודע שבתנאים אלה מתפשטים בקלות זיהומים קטלניים.

"למה כשיש שפעת אני צריך לאשפז 60 חולים במסדרון? תוהה ד"ר לוי. "איפה כבוד האדם? היכולת לרפא? זה נראה כמו פיגוע המוני, לא כמו עומס עונתי. קשה להביט בעיניים הכבדות של האחיות, שצריכות לתפקד בתנאים כאלה. באחת המחלקות הפנימיות ראיתי את מול אישה זקנה שוכבת כאבן שאין לה הופכין במסדרון, ולא מצליחה לאכול בגלל שיריה רועדות. האישה הזו פעם גידלה ילדים, והייתה סלע למשפחה שלה. הייתה לה עבודה, היו לה תקוות. עכשיו איש לא מסתכל עליה. זה לא צודק. אסור שדברים כאלה יקרו".

כמו תמיד, גם כאן הבעיה מתחילה ונגמרת במחזור תקציבי. "התקציב השוטף שניתן לנו משמש לסל ענק של דברים, שאמורים להבטיח את הקיום השוטף של בית החולים", הוא אומר. "חלק גדול מהסכום הזה משועבד עוד לפני שראיתי אותו לתשלומי חשמל, מים וארנונה, לעובדי קבלן, תרופות, מזון וציוד רפואי קטן, כי על גדול אין מה לדבר – הוא נקנה רק בכספי תרומות. התקציב הזה לא מספיק לנו ליישם אפילו חלק מהכוונות הכל כך נכונות, שאני עומד מאחוריהן בכל ליבי.

"כתוצאה מהקצאת המשאבים הנוכחית אין לי כסף לרכוש טכנולוגיה מתקדמת, ולעיתים אפילו לא כדי לתקן את המכשור הקיים. חלק מהמכשירים כל כך ישנים שכבר לא ניתן למצוא להם חלקי חילוף. במשך שנים לא יכולתי אפילו לקנות CT נורמלי. אני מתקשה להביא לפה מתמחים כי התמריצים נגמרו, ואני

"כשהגעתי לכאן חדרי הניתוח היו כל כך ישנים, שהיו נכנסים זבובים דרך הדלתות שלהם. הוצאתי כמה מיליונים ועשינו בהם שיפוץ. ועדיין, כשהתחלנו לבנות את הבניין החדש, אמרו לנו: 'אין כסף לחדרי ניתוח'"

צילום: יוסי עוזי אשקלון

האגף החדש. השקעה של 550 מיליון שקל, 26 אלף קוב בטון ו-3,800 טון פלדה